

[POŁMORZE *sb n*

L sg półmorzu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pełne morze, środek morza, miejsce na morzu znacznie oddalone od brzegów (tak, że nie widać lądu): W Tym będąc ná półmorzu ku Włofkiéy kráinie AEneasz/ ná okręciéich pod żaglami płynie/ Północnym wiatrem ciemné przedziéraiąc wály [*Interea medium Aeneas iam classe tenebat certus iter* V 1-2] *VergKoch* 118; Który Bóg Pálinure był ták fropi w niebie/ Iż zatopił w półmorzu [*medioque sub aequore morsit* VI 342] porwawfzy nam ciébie? *VergKoch* 162, 162, 281.

Cf POŁ »w poł morza«

MFr